

skulde hvile paa en adskillige Aar gammel Bonitering, og en Ombonitering vilde ikke kunne lade sig gennemføre i kortere Perioder; dertil er Arbejdet alt for omfattende og alt for uhyre bekosteligt.

Naar jeg har foreslaaet denne Skat saa moderat, som jeg har, naar jeg trods Statskassens overordentlige Trang til kontante Midler ikke har ment at kunne bebyrde de faste Ejendomme med mere, end de hidtil har svaret til Staten, er dette ikke alene ud fra den Betragtning, at de faste Ejendomme og de Erhverv, der er knyttet dertil — det gælder baade Land- og Byerhverv —, er særdeles vanskeligt stillet i Øjeblikket, men det er ogsaa ud fra den Betragtning, at saa længe dette Beskatningsgrundlag ikke er prøvet i højere Grad, end Tilfældet er, bør man ikke overvurdere dets Bæreevne, saa bør man ikke lægge mere paa dets Skuldre, end der kan være Rimelighed for. Dette bør man navnlig ikke gøre af den Grund, at de uundgaaelige Fejl, der vil ske, kun vil give sig smaa Udslag, naar den Beskatning, der paalignes, holdes saa moderat, som det her er Tilfældet. Derfor er det min Mening, at Forslaget, som det stilles, giver rimelige Betingelser for at prøve det nye System, da vi allerede gennem de forétagne Prøvevurderinger er naaet saa vidt, at der er Rimelighed for at prøve det paa den eneste Maade, hvorpaa det egentlig kan prøves, nemlig ved at benytte det som Grundlag for Beskatning; at man paa den anden Side prøver det saa forsigtigt som vel muligt, mener jeg at have givet Udtryk for ved den meget lave Beskatning, som her er foreslaaet, og hvis samlede Udbytte ikke skal overstige det, der nu betales til Staten. Jeg mener ogsaa, at gennem det System, som her er fulgt, vil de uundgaaelige Fejl blive til en vis Grad udjævnet; netop ved, at man kombinerer Grundværdiskatten med Ejendomsskylden, vil de eventuelle Fejl blive udjævnet, om ikke fuldstændigt, saa dog for en meget væsentlig Del. Det vilde saaledes i ikke ringe Grad ske i det Tilfælde, som det ærede Medlem nævnte: Ejendommen i Rosenborggade; der vilde Kombinationen med Ejendomsskylden medføre, at hvis der er begaaet en Fejl ved Grundværdiansættelsen, bliver den i nogen Grad udjævnet.

Jeg vil til Slutning gerne gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, at det lader sig efter mit Skøn ikke undgaa at gøre et Forsøg med den delte Beskatning af Grundværdien og den samlede Ejendomsværdi. Jeg hører ikke til dem,

der overvurderer de sociale Følger af den Forandring, her foreslaas; jeg tror ikke paa, at man nogen Sinde vil kunne komme til en Grundværdibeskatning, som bærer største Delen af Statens Byrder, og som i væsentlig Grad kan omforme de sociale Forhold. Noget saadant tilsigtes heller ikke paa nogen Maade ved dette meget beskedne Forslag. Men jeg tror, der er en virkelig Ulighed i Beskatningen af smaa og større Ejendomme. Der begaas efter min Mening en Uret imod de arbejds-skabte Værdier, og jeg mener, det vil være socialt gavnligt, at der for de Grundes Vedkommende, som ligger hen og ikke faar den normale gode økonomiske Udnyttelse, gives et Incitament til, at man giver dem denne gode Udnyttelse. Jeg tror, at Byggeriet f. Eks. vilde fremmes ved dette Princip. Men naar der altsaa dog kan anføres dette til Fordel for en saadan Beskatning, er de sociale Grunde saa stærke, at et Forsøg med denne Beskatningsform ikke er til at komme udenom, og jeg synes efter mit ringe Skøn, at det ærede Medlem skulde ræsonnere paa samme Maade, som det engelske konservervative Parti ved saa mange Lejligheder har ræsonneret, naar Tidsaanden krævede en eller anden Reform, som de i og for sig helst ikke saa udført, saa har de sagt, at det er dog bedre, at den bliver udført med vor Medvirkning end uden den; det er bedre, at den bliver udført saaledes, at ogsaa vore Principper kommer til at sætte deres Mærke. Nu kunde det ærede Medlem sige — og jeg mener, det vil være rigtigt, at han siger det —, at som dette Forslag er affattet, er det saa moderat, at der er taget alle disse Hensyn. Men hvis det ærede Medlem finder, at de dog ikke er taget i tilstrækkelig Grad, vil det ærede Medlem muligvis ved at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse kunne komme til at udøve sin Indflydelse paa det ene eller det andet Punkt.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Fremme, og jeg maa tilføje, at jeg vilde lægge meget betydelig Vægt paa, at det blev fremmet i denne Samling. Det er for Vurderingsforholdenes Skyld, for at faa den nye Ordning af Vurderingsforholdene indført og for hurtigst muligt at kunne gaa i Gang med Forberedelsen til Grundvurderingen ganske overordentlig væsentligt, at det vedtages i Aar.

I. A. Hansen: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg kun gøre nogle